

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «НОВАК проти УКРАЇНИ
(CASE OF NOWAK v. UKRAINE)

Заява № 60846/10

Стислий виклад остаточного рішення від 31 березня 2011 року

20 січня 2005 року заявника (громадянина Польщі) було затримано працівниками відділу міліції м. Львова.

21 січня 2005 року відповідно до статті 32 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» щодо заявника було винесено постанову про видворення його за межі України в добровільному порядку, в якій, зокрема, зазначалось, що заявник розшукувався польськими правоохоронними органами. Зазначена постанова була вручена заявнику 24 січня 2005 року.

24 січня 2005 року заявника було доставлено до кордону з Польщею, де його було затримано працівниками органів внутрішніх справ Польщі і направлено до Перемишльського слідчого ізолятора.

31 січня 2005 року заявник був обстежений лікарем слідчого ізолятора, який встановив наявність у заявника тілесних ушкоджень.

9 березня 2005 року заявник звернувся зі скаргою до прокуратури м. Перемишль на те, що 20 січня 2005 року він зазнав поганого поводження під час свого перебування під вартою у відділі міліції м. Львова.

31 серпня 2005 року прокуратура м. Перемишль направила матеріали перевірки тверджень заявника до прокуратури Львівської області.

Станом на 5 червня 2006 року прокуратура м. Перемишль не отримувала жодної інформації від прокуратури м. Львова.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за ст. 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на те, що він зазнав поганого поводження з боку працівників українських правоохоронних органів і що не було проведено розслідування за його твердженнями; п.п. 1, 3 та 4 ст. 5 – на те, що тримання його під вартою в Україні було незаконним і що його не було повідомлено про підстави його затримання і в зв'язку з цим він не міг його оскаржити; ст. 6 – на те, що йому не було повідомлено про підстави його видворення; ст. 14 – на те, що він зазнав дискримінації за ознакою етнічного походження.

Європейський суд встановив порушення ст. 3 Конвенції в її матеріальному аспекті з огляду на медичні докази, що підтверджували наявність у заявника тілесних ушкоджень, які були нанесені в період перебування заявника під контролем працівників міліції, та відсутність будь-якого правдоподібного пояснення зі сторони представників держави щодо походження цих тілесних ушкоджень.

Європейський суд встановив порушення ст. 3 Конвенції в її процесуальному аспекті в зв'язку з відсутністю будь-якої реакції правоохоронних органів на скарги заявника про погане поводження з ним працівників міліції.

Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 5 Конвенції, оскільки тримання заявника під вартою не мало законної підстави.

Європейський суд встановив порушення п. 2 ст. 5 Конвенції, оскільки заявнику було пред'явлено постанову від 21 січня 2005 року лише на четвертий день його тримання під вартою і немає жодних свідчень того, що до часу пред'явлення постанови його в будь-якій спосіб повідомляли про те, що його було затримано з метою депортації.

Європейський суд встановив порушення п. 4 ст. 5 Конвенції, оскільки заявник не мав можливості звернутись до суду зі скаргою щодо його тримання під вартою.

Європейський суд встановив порушення ст. 1 Протоколу № 7 до Конвенції, оскільки вказана постанова мовою, яку заявник не розумів, була йому вручена в день його видворення та за обставин, які не надавали йому можливості оскаржити видворення самостійно або через представника.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

- «1. *Приєднує до розгляду по суті* попереднє заперечення Уряду та відхиляє його після цього розгляду;
2. *Оголошує* прийнятними скарги за статтями 3 та 5 Конвенції та статтею 1 Протоколу № 7, а решту скарг у заяві — неприйнятними;
3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з поганим поведженням щодо заявника;
4. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного розслідування тверджень заявника про погане поведження;
5. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 5 Конвенції;
6. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 2 статті 5 Конвенції;
7. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 4 статті 5 Конвенції;
8. *Постановляє* [із ... голосів .../одноголосно], що у цій справі мало місце порушення статті 1 Протоколу № 7 до Конвенції;
9. *Постановляє*, що:
  - (а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявнику 16 000 (шістнадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначеної суми;
  - (б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти;
10. *Відхиляє* решту вимог заявника стосовно справедливої сатисфакції».